

VRTEC.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“ ::

Štev. 3.

V Ljubljani, dne 1. marca 1908.

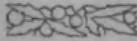
Leto 38.

Ko so zvončki zazvonili . . .

Ko so zvončki zazvonili
na zeleni trati,
jaz zahrepel sem
po mladosti zlati.

Pa mi leglo nekaj v dušo
toli grenko je, težkó,
da zaplakał za mladostjo
izgubljenou sem bridkó.

Rastko Staroselski.

Na pepelnično sredo.

Prišla pepelnična sreda,
žalostna in bleda.
v halji je vijolični.
Na srebrnem krožniku
nosi pepel oljični,
da zaznamrta čela,
jasna in vesela:

„Kaj si človek? Prah, pepel!
Pa imaš obraz vesel?
Kaj pač tvoja je radost?
Kaj pač tvoja je mladost?
Zlat oblak lahan –
čez neba gre modro plan,
da potone v ocean . . .

Tvoja je radost oblak,
in mladost ti dan je tak,
zjutraj vstane ti v zlatnini,
na večer mrjè v temini . . .“

Bogomil Gorenjko.

